

DE FAVORIETE COMPOSITIE VAN...

DUNCAN PELTENBURG, BESTUURSLID KUNSTENBOND

'Een moeilijke keuze, er is zoveel muziek die ik associeer met een bepaalde emotie of herinnering. Elke plaat geeft iets weer van een periode in je leven. Mijn puberteit begon met Michael Jackson en Prince. Daarna werd het hardrock, via Bon Jovi naar David Lee Roth, Dream Theater, Def Leppard. Een album dat door alle jaren en ontwikkelingen heen prominent is blijven terugkomen, is *Thriller* van Michael Jackson, uit 1982. In die tijd luisterde je nog complete albums af, daar werden ze ook op samengesteld. *Thriller* is van begin tot eind geweldig. Jackson en producer Quincy Jones bereikten met engineer Bruce Swedien een bizar hoog niveau, ze zetten iets compleet nieuws neer. Begin jaren tachtig had je veel monotone synthesizergroepjes. Quincy Jones dacht: laten we het in de overtreffende trap doen. Het ging om composities met een verhaal, de videoclippen werden complete films. Alle muziek van daarvoor lijkt een soort sublaag te zijn van wat zij drieën daarvan maakten. In *Thriller* komt echt alles samen, wordt alles op een ander level gebracht, waardoor het

geheel opvalt. Ik denk dat niemand *Billie Jean* kan opzetten zonder dat nummer onmiddellijk te herkennen aan de klankkleur van de productie. Daarnaast werkten er geweldige muzikanten en songschrijvers aan mee, het leverde een album op met fantastische liedjes. Zeven van de negen tracks werden een megahit, dat zegt wel iets. Hoor je dat trouwens? We zitten hier in de stationshuiskamer van Rotterdam CS en ze draaien *The Girl Is Mine!* Ietwat mellow vergeleken bij de andere tracks van *Thriller*, maar het hoort er ook wel weer tussen. Het past in de volgorde van de tracks die in dienst staat van de context van de lp en de sfeeropbouw. *Beat It* en *Human Nature* zijn twee compleet verschillende nummers, maar ze zitten beide op de juiste plek. Ik was een jaar of tien toen ik de liedjes voor het eerst hoorde. Die plaat was zo anders dan al het andere op de radio. Ik had al die singlenummers al op cassette getaped, toch moest ik die lp hebben. Ik heb net zo lang gezeurd tot mijn moeder naar de winkel rende. Ze kocht 'm voor haarzelf, maar ik

heb 'm in beslag genomen, haha. Later heb ik zelf ook de lp gekocht en toen ik het huis uitging de cd.

Als ik *Thriller* opzet is het echt om helemaal naar te luisteren, al heb ik nu niet altijd het geduld meer om ervoor te gaan zitten. Vroeger nam ik 'm mee op mijn discman of walkman. Er waren minder afleidingen, geen smartphone met de hele wereld bij je. Je had veel meer tijd om te luisteren, ook thuis.

Qua productie doet *FutureSex/LoveSounds* van Justin Timberlake en producer Timbaland, uit 2006, heel erg denken aan *Thriller*. Zij hebben eigenlijk hetzelfde format toegepast, waarbij het gaat om het album als geheel, om de liedjes en om de songwriter. Timbaland legde met 'niks' de basis voor een beat, hij tilde zo ook een genre naar een ander level. In een van de clips worden met water gevulde plastic bekertjes en tafelbladen gebruikt als instrument. Dat album heb ik ook kapot gedraaid!

Jimmy Tigges